

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปี

A learning Experience by using a Set of Training Activities, Creative Arts
to Develop the Ability to use Small Muscles of Children Aged 4 Years.

พิศดา วีระกิจ¹
Pisuda Veeragit¹

patu6926@hotmail.com*

ส่งบทความ 18 กรกฎาคม 2562

แก้ไข 25 กรกฎาคม 2562

ตอบรับ 26 กรกฎาคม 2562

บทคัดย่อ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปีมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้3)เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เด็กอายุ 4 ปีที่ กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1/6 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คนได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จำนวน 30 แผน2) ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก จำนวน 5 กิจกรรม3) แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ค่าร้อยละและค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ของเด็กอายุ 4 ปีมี ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ82.89/85.39ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80ที่กำหนด
2. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปีโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง หลัง การจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05
3. ดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เท่ากับ 0.1908 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ19.08

คำสำคัญ : ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์,กล้ามเนื้อมัดเล็ก,ปฐมวัย

¹ ครูโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

¹ Teacher of Patong Kindergarten School, Kathu District, Phuket Province

Abstract

A learning experience by using creative art activities to develop the ability to use small muscles of children aged 4 years with the objective 1) to develop learning experiences by using creative art activities with efficiency according to criteria 80/80 2) to compare the ability to use small muscle bundles Before and after the learning experience 3) to find the effectiveness index of learning experience management by using creative art activity training sets The samples used in this study were 30 children aged 4 years who were studying in kindergarten, year 1/6, Patong Municipality Kindergarten, 2nd semester, academic year 2015 obtained by group random sampling (Cluster Random Sampling) The tools used in the study are 1) the plan of experiencing 30 learning plans 2) Creative art activity training set to improve the ability to use small muscle bundles for 5 activities 3) Evaluation of the ability to use small muscles Data analysis using mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), percentage and t-test

The research found that;

1) A learning experience using the creative art activity training set for children aged 4 years with efficiency (E_1/E_2) equal to 82.89 / 85.39 Which meets the criteria 80/80 designated

2) Ability to use small muscles of children aged 4 years, Patong Municipality Kindergarten School After the experience arrangement was higher than before the experience arrangement at statistical significance of .05

3) The effectiveness index (E.I) of learning experience management by using creative art activity training set is 0.1908, indicating that students have increased learning progress for 19.08 percent

Keywords: the creative art activity training set, small muscle, early childhood

บทนำ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญที่สุดสำหรับการพัฒนาการของชีวิตมนุษย์สิ่งทีเด็กได้รับประสบการณ์ และการเรียนรู้ในช่วง 6 ปีแรกของชีวิตจะมีผลต่อการวางรากฐานที่สำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาช่วงอายุระหว่าง 0 - 6 ปี ถือว่าเป็นช่วงโอกาสทองของการเรียนรู้ในวัยนี้สมองเติบโตอย่างรวดเร็ว ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาและได้รับการกระตุ้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง จะช่วยสร้างเสริมให้มีความพร้อมสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายอารมณ์ - จิตใจ สังคม และสติปัญญา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543) จากนโยบายการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยซึ่งระบุไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการ, 2546) เด็กอายุ 3 - 5 ปี เป็นวัยที่ร่างกาย และสมองของเด็กกำลังเจริญเติบโต เด็กต้องการความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด เด็ก

วัยนี้มีโอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้สำรวจ เล่น ทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ได้มีโอกาสคิดแก้ปัญหา เลือก ตัดสินใจ ใช้ภาษาสื่อความหมาย คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ 2546) ทั้งนี้การวางรากฐานของการพัฒนาการทุกด้านควรเริ่มตั้งแต่ระดับปฐมวัยเพราะการปูพื้นฐานให้เด็กมีความพร้อมนั้นขึ้นอยู่กับ การฝึกอบรมเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่เยาว์วัย การจัดการศึกษาและการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงควรมิวัดดูประสงค์เพื่อให้ได้ระดับปฐมวัยทุกคนเจริญเติบโตและเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสและคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเองโดยเด็กวัยนี้มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่เริ่มจากการรับรู้การเข้าใจเฉพาะสิ่งที่เห็นและจับต้องได้ (เบญจา แสงมลิ. 2545) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยหรือการศึกษาในระดับอนุบาลนั้นเป็นกระบวนการพัฒนาและการเรียนที่ต่อเนื่องเพื่อเป็นพื้นฐานตลอดชีวิตรวมไปถึงเด็กจะเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบๆตัว

จากการสังเกตการเล่นการสัมผัสการชักถามการอยากรู้
อยากเห็นการเรียนรู้ต้องอาศัยจากประสบการณ์ตรงที่
หลากหลายเด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงได้ใช้ประสาทสัมผัสและ
กล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกายโดยเฉพาะด้านกล้ามเนื้อ
มัดเล็กเป็นทักษะการใช้มือการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือ
และตา ควรให้ความสำคัญยิ่ง (สุวิมล ตั้งสัจพจน์, 2540)
ในสถานศึกษาหลายแห่งก็พยายามจะสอนเด็กให้เกิดทักษะ
ทางภาษาอย่างรวดเร็วและในเวลาอันจำกัดซึ่งการวิจัยพบ
ว่าการพัฒนาทางด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กแต่ละคน
แตกต่างกันเพราะได้รับประสบการณ์ทางภาษาจากทาง
บ้านมาไม่เหมือนกันดังนั้นการสอนให้เด็กอ่านออกเขียนได้
เร็วเกินไปเด็กอาจไม่ชอบเรียนภาษาอีกเลยการสอนเขียน
ควรมาก่อนการสอนอ่านและถ้าเขียนไม่ได้ก็อ่านไม่ได้
(เยาวพา เดชะคุปต์, 2542) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ
มัดเล็กมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน
โดยกล้ามเนื้อเล็กเป็นอวัยวะหนึ่งในการประกอบกิจวัตร
ประจำวันด้วยตนเองเช่นการใส่ - ถอดกระดุม รูดซิป การ
แปรงฟัน ผูกเชือกรองเท้า งานศิลปะรวมทั้งการขีดเขียนถ้า
เด็กใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้คล่องแคล่วจะช่วยส่งเสริม
พัฒนาการด้านต่างๆ (อิชิฮารุ พูลศิลป์ศักดิ์กุล, 2546 :
111) การใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยควรส่งเสริมให้ใช้
กล้ามเนื้อสายตาร่วมกับมือเพราะประสานงานของกล้ามเนื้อ
เล็กของเด็กยังไม่พร้อมเท่าที่ควร (Lowenfeld& Lam-
bert Brittain, 1964 อ้างถึงใน ลลิตพรรณ ทองงาม, 2539)
การเล่นและการจัดกิจกรรมศิลปะต่างๆจะเป็นเครื่องมือที่
ช่วยให้เด็กได้พัฒนาความพร้อมทางมือและตามากที่สุดเด็ก
จะเรียนรู้อย่างสนุกสนานเด็กจะใช้มือในการหยิบจับวัสดุ
ต่างๆทำให้เข้าใจวิธีการใช้นิ้วจับดินสอได้อย่างถูกวิธี
สอดคล้องกับ พัฒนา ชัชพงศ์ (2551) กล่าวว่าพัฒนา
กล้ามเนื้อมัดเล็กให้แข็งแรงเด็กจะพร้อมที่จะลากเส้นด้วย
มือซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนเพราะความ
คล่องแคล่วของกล้ามเนื้อมือมีความสัมพันธ์อย่างมากกับ
การเขียนของเด็กซึ่งกิจกรรมหรืออุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมการ
ใช้กล้ามเนื้อกับสายตานอกจากนี้ พบว่าถ้าเด็กได้มีบางสิ่ง
บางอย่างที่จะต้องจับต้องและบิด - หมุนด้วยมือสมถนอมย่อม
ทำหน้าที่ตอบสนองได้ แต่ปัจจุบันผู้ปกครองส่วนใหญ่
มีความเชื่อว่ายิ่งให้ลูกเริ่มเรียนหนังสือตั้งแต่อายุน้อย จะ
ยิ่งทำให้เรียนเก่งยิ่งขึ้นแนวคิดดังกล่าวมิได้มีเฉพาะผู้
ปกครองเท่านั้นครูส่วนหนึ่งก็มีความคิดดังกล่าวโดยเฉพาะ
ครูปฐมวัยปีที่ 1เมื่อต้องการให้เด็กของตนอ่านออกเขียนได้

ทำให้ครูระดับปฐมวัยส่วนใหญ่ยอมปฏิบัติตาม ซาลมาและ
คอฟแมน (Zalma& Kaufman, 1978 อ้างถึงใน สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษา, 2536) ได้ศึกษาวิจัยพบ
ว่าการเพิ่มความสามารถในการใช้มือจะนำไปสู่การเขียนได้
ดีขึ้นที่สำคัญกว่านั้น คือครอบครัวที่ไม่ปล่อยให้เด็กทำสิ่ง
ต่างๆด้วยตนเองแต่คอยทำให้เด็กแทบทุกอย่าง เป็นสาเหตุ
ที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการในด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กช้าซึ่ง
การสอนในระดับปฐมวัย ควรเป็นการสอนโดยมุ่งเน้นการ
ฝึกความพร้อมต่างๆตลอดจนการส่งเสริมความสามารถ
ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจสังคมและสติปัญญามากกว่าที่
จะมุ่งเน้นในด้านวิชาการ (วรารณ รักริวิชัย, 2527) และครู
ควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้รับการส่งเสริมความสามารถใน
การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กอย่างเพียงพอการจัดกิจกรรมศิลปะ
สร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้
เหมาะสมกับเด็กเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กได้
แสดงออกทางความคิดจินตนาการและกิจกรรมที่จัด ควร
เปิดโอกาสให้เด็กเป็นผู้ริเริ่มมีการยืดหยุ่นได้ตามความ
ต้องการและความสนใจของเด็ก สื่อที่ใช้ในกิจกรรมควรเป็น
ของจริงให้เด็กได้มีโอกาสสังเกตสำรวจค้นคว้าทดลองแก้
ปัญหาด้วยตนเองซึ่งกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นเหมือน
กิจกรรมทั่วไปแตกต่างตรงที่กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นั้น
เป็นกิจกรรมที่ไม่บังคับให้เด็กทำแต่เป็นกิจกรรมอิสระที่เด็ก
ทุกคนสามารถที่จะทำได้เมื่อตนเองเกิดความต้องการและ
สนใจ (วรารณ รักริวิชัย, 2525) โดยใช้ศิลปะหรือวิธีการ
ต่างๆเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมเช่นการวาดภาพพิมพ์
ภาพระบายสีฉีกตัดปะปั้นประดิษฐ์ ฯลฯ สอดคล้องกับ
กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบการเล่นหมุนข้อมือที่ส่งเสริม
พัฒนาการของเด็กได้เป็นอย่างดีช่วยเสริมสร้าง
ประสบการณ์ทางศิลปะเด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงเด็กได้สัมผัส
กับสิ่งวัสดุต่างๆ ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าเด็กได้รู้จักและ
แสวงหาความรู้ด้วยตนเองส่งเสริมจินตนาการความคิด
สร้างสรรค์ช่วยฝึกการแก้ปัญหาผ่อนคลายอารมณ์ทำให้
จิตใจสงบอ่อนโยนมีสมาธิในการทำงาน (กระทรวง
ศึกษาธิการ, 2546)

กิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง4ด้านคือด้าน
ร่างกายฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็กการทำงานของมือและตาด้าน
จิตใจซึ่งขณะที่เด็กพบกระดุมเด็กมีความสุขรู้สึกมั่นใจมี
สมาธิและรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองด้านสังคมช่วยฝึกให้เด็ก
มีความรับผิดชอบมีมนุษยสัมพันธ์และมีความอดทนและ
ด้านสติปัญญาช่วยให้เด็กคิดเป็นรู้จักเหตุผลและทำให้เกิด

ความรู้ในสาระต่างๆทั้งภาษาวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์และสังคม (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551) และควรให้เด็กได้ฝึกฝนแล้วควรปล่อยให้เด็กได้ลองทำกิจกรรมด้วยตนเองแม้จะดูวุ่น ยุ่ง และเลอะแต่ทั้งหมดที่เด็กได้ฝึกทำด้วยตัวเองเด็กกำลังได้เรียนรู้ทักษะการใช้และบังคับกล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกาย ในขณะที่เดียวกันก็ได้เรียนรู้เรื่องแก้ปัญหาและได้เตรียมพร้อมสู่ระดับต่อไปสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องดีๆ ที่เกิดจากเด็กทั้งนั้นกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่เหมาะสมจะเป็นแบบฝึกหัดทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กได้ดี เช่น หมุนลูกบิดเปิดฝาขวดได้หยอดของตามรูทรงต่อไม้บล็อก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงช่วยให้กล้ามเนื้อข้อมือและนิ้วน้อยๆของเด็กได้พัฒนาไปเท่านั้นแต่ความจำความคิดเชื่อมโยงการทำงานที่ซับซ้อนของสมองก็จะได้ออกมาพัฒนาไปด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้พัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปีที่ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในการจัดและพัฒนาแบบของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปีโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปี หลังจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์การเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมกับวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจ

2. ชุดฝึกกิจกรรม หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปีจำนวน 5 ชุด คือ ชุดที่1 ระบายสีภาพ ชุดที่2 ตัดกระดาษ ชุดที่3ลากเส้นตามรอยประ ชุดที่4 พิมพ์ภาพจากวัสดุ ชุดที่5 ฝึกประกระดาษโดยมีการประเมินควบคู่กันไปกับการปฏิบัติกิจกรรม

3. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในการทำงานที่ละเอียดซึ่งไม่ต้องอาศัยการเคลื่อนที่ของร่างกาย แต่เป็นการใช้ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อ นิ้วมือ แขน ไหล่ให้ทำงานประสานสัมพันธ์กับสายตาโดยผ่านระบบประสาททางเพื่อทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 3.1 ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก
- 3.2 ความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อมัดเล็ก
- 3.3 ความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก
- 3.4 การทำงานประสานสัมพันธ์ของมือกับตา

4. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เพื่อเป็นพื้นฐานนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆให้เหมาะสมกับเด็ก มีวิธีการดำเนินกิจกรรม 3 ขั้นตอนคือขั้นนำ ขั้นดำเนินกิจกรรมและขั้นสรุป โดยนำชุดฝึกกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กมาใช้ในขั้นดำเนินกิจกรรม

5. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80หมายถึง ความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ของเด็กอายุ 4 ปีที่ช่วยให้ นักเรียนทำกิจกรรมระหว่างเรียนและทำแบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กหลังเรียนได้ถึงเกณฑ์ 80/80 โดยกำหนดให้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่ได้จากอายุ 4 ปีทุกคนได้จากการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่ได้จากอายุ 4 ปีทุกคนได้จากการประเมินหลังเรียน(Posttest)

6. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กอายุ 4 ปี ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดองภาคเรียนที่2ปีการศึกษา2558 จำนวน 6 ห้องจำนวนนักเรียน178 คน

2. กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กอายุ 4 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1/6 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดองภาคเรียนที่2ปีการศึกษา 2558จำนวน 30คนได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ของเด็กอายุ 4 ปีจำนวน 30แผน มีคุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74

2. ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปีจำนวน 5 กิจกรรม มีคุณภาพของชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85

3. แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ของเด็กอายุ 4 ปี มีค่า (IOC) สอดคล้อง ตั้งแต่ 0.67-1

วิธีดำเนินการวิจัย

มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือเด็กอายุ 4 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 1/6 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดองโดยเก็บในภาคเรียนที่ 2ปีการศึกษา2558 เป็นเวลา6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ20 นาที รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง ดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดให้เด็กอายุ4 ปี ทดสอบก่อนเรียนกับเด็กอายุ 4 ปีซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กจำนวน 4หัวข้อก่อนการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 ปี

2.ดำเนินการทดลองโดยให้เด็กอายุ4ปีกลุ่มตัวอย่างได้รับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 ปี

3.ผู้วิจัยทดสอบเด็กอายุ4 ปี หลังการสอนกับเด็กอายุ 4 ปีกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ชุดเดิมหลังใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ4 ปีชุดเดียวกับแบบประเมินก่อนเรียน

4. นำข้อมูลที่ได้จากการใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปีไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อสรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 1 ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ (E_1/E_2)

ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของ คะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	16200	13428	74.60	6.99	82.89
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	1800	1537	51.23	0.96	85.39
ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (E_1, E_2) เท่ากับ 82.89/85.39					

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.89 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 85.39 ดังนั้น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี จึงมีประสิทธิภาพ (E_1, E_2) เท่ากับ 82.89/85.39 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปี โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดองก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการสังเกตความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ของเด็กอายุ 4 ปี ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี มาวิเคราะห์ หาค่าเปรียบเทียบ (t-test)

ตารางที่ 2 การทดสอบไคกัณฑ์คะแนนจากแบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปี

Tests of Normality						
	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk ⁰		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
portest	.078	30	.200*	.984	30	.923
pretest	.115	30	.200*	.951	30	.181

a. Lilliefors Significance Correction

*. This is a lower bound of the true significance.

จากตาราง 2 พบว่า พัฒนาศักยภาพในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี ก่อนการทดลอง มีค่า Sig. of Shapiro-Wilk เท่ากับ .923 มากกว่า .05 แสดงข้อมูลมีการแจกแจงปกติ ส่วนพัฒนาศักยภาพในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี หลังการทดลอง มีค่า Sig. of Shapiro-Wilk เท่ากับ .181 มากกว่า .05 แสดงข้อมูลมีการแจกแจงปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิติทดสอบสมมุติฐาน ค่า t-test ได้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบ คุณลักษณะ ด้านความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปีก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แบบ ประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	N	t-test	Sig
ก่อนเรียน	60	49.17	2.71	30	6.82	0.0000*
หลังเรียน	60	51.23	1.78			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 3พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของเด็กอายุ 4 ปีที่ผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปีก่อนการจัดประสบการณ์ มีคะแนนเฉลี่ย 49.17คะแนน และหลังการจัดประสบการณ์51.23คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของเด็กอายุ 4 ปี สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ความสามารถในการใช้ กล้ามเนื้อมัดเล็ก	จำนวน นักเรียน	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ความคล่องแคล่วในการใช้ กล้ามเนื้อมัดเล็ก	30	12.10	0.84	80.67	80.67	0.94	85.78
ความสามารถในการควบคุม การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	30	12.23	0.68	81.56	12.73	0.83	84.89
ความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ มัดเล็ก	30	12.33	0.71	82.22	12.87	1.01	85.78
การทำงานประสานสัมพันธ์ ของมือกับตา	30	12.55	0.74	80.89	12.83	1.04	82.67
รวมเฉลี่ย		12.30	0.07	81.34	12.83	0.09	84.78
ผลรวมของคะแนนจากการทดสอบ		1475			1537		

ดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกเท่ากับ 0.1908

จากตารางที่4พบว่าเด็กอายุ 4 ปีที่ผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนา ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี หลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนทั้งโดยภาพรวมและทุกด้านเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ12.10คิดเป็นร้อยละ80.67ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ80.67คิดเป็นร้อยละ85.78ความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีค่า เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ12.23 คิดเป็นร้อยละ81.56 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ12.73 คิดเป็นร้อยละ 84.89 ความยืดหยุ่นของ กล้ามเนื้อมัดเล็กมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ12.33 คิดเป็นร้อยละ82.22 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ12.87 คิดเป็นร้อยละ85.78การทำงานประสานสัมพันธ์ของมือกับตามีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน12.55 คิดเป็นร้อยละ80.89ค่าเฉลี่ยหลังเรียน

เท่ากับ 12.83 คิดเป็นร้อยละ 82.67 ดังนั้น ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี เท่ากับ 0.1908 แสดงว่าเด็กมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 19.08

อภิปรายผล

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.89/85.39 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดหมายความว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี ทำให้เด็กมีพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เฉลี่ยร้อยละ 74.60 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จึงถือว่าเป็นแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับชั้นอนุบาลได้ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี ได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ โดยศึกษาหลักสูตรปฐมวัยปี 2546 นอกจากนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี ได้ผ่านแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษา รวมทั้งผ่านการตรวจสอบประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้ให้ค่าระดับคุณภาพโดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี มีคุณภาพ มีความเหมาะสมในระดับดีมากที่สุด ดังนั้นเมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจึงมีประสิทธิภาพทั้งด้านกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ประกอบกับกิจกรรมในแต่ละชุดฝึกผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและคัดเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับการ

พัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 ปี ส่งผลให้มีพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ระหว่างเรียนและหลังเรียนสูง สอดคล้องกับผลการศึกษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 กล่าวว่า การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยจะไม่จัดเป็นรายวิชา แต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการ ผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับ ไพเราะ พุ่มม้น (2551) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ เป็นการจัดกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น การฟัง การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงกิจกรรมที่จัดมีทั้งกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียน สอดคล้องกับ พัฒนา ชัชพงศ์ (2549) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาครบทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ได้มุ่งให้อ่านเขียนได้ ดังเช่นระดับประถมศึกษา แต่จะเป็นการปูพื้นฐานให้ โดยคำนึงถึงวัยและความ สามารถของเด็ก และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในระดับต่อไป สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย มีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายทั้งนี้ ผู้สอนต้องพิจารณาถึงแนวการจัดประสบการณ์ที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด โดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา รวมทั้งความสนใจ ความสามารถ และสภาพแวดล้อมของเด็กปฐมวัยเป็นหลัก ในการกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์และแผนการจัดประสบการณ์ สอดคล้องกับ กุลยา ต้นติผลาชีวะ (2550) กล่าวว่า ประสบการณ์คือ สิ่งที่มีหรือเหตุการณ์ที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นได้ทั้งกิจกรรม และสิ่งที่ได้สัมผัสรอบตัว เด็กพัฒนาความรู้และทักษะจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริง รวมทั้งได้แสดงออกอย่างอิสระได้ใช้ความรู้และฝึกคิดการแก้ปัญหา ประสบการณ์ที่เด็กเรียนรู้ทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อม สอดคล้องกับ ภรณ์ คุรุรัตน์ (2542) กล่าวว่า เป็นการจัดระบบประสบการณ์ที่เด็กปฐมวัยควรได้รับ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ การดำเนินกิจกรรมที่เน้นให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ผู้สอนควรคำนึงถึงความครอบคลุมของการพัฒนา ทางด้านร่างกาย อารมณ์

สังคมและสติปัญญาและสอดคล้องกับนาฏยา ใบบัง (2558) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ทักษะปฏิบัติด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.34/84.50 และความสามารถด้านการเขียนโดยใช้การจัดประสบการณ์ทักษะปฏิบัติด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปี โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดทอง ที่ผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปีก่อนการจัดประสบการณ์ มีคะแนนเฉลี่ย 49.17 คะแนน และหลังการจัดประสบการณ์ 51.23 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนหลังเรียนของเด็กอายุ 4 ปี สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ของกระทรวงศึกษาธิการและคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการ.2546) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กอายุ 4 ปี ให้ความสำคัญกับกิจกรรมศิลปะโดยจัดให้ศิลปะเป็นกิจกรรมจำเป็นอย่างหนึ่ง สำหรับเด็กปฐมวัยในกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อช่วยให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิดริเริ่ม ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการโดยใช้ศิลปะ ตัวอย่างเช่น วาดภาพ ระบาย สีฉีก ปะกระดาษ ปั้น ประดิษฐ์เศษวัสดุ ประโยชน์ที่ได้จากศิลปะได้แก่การสร้างงานศิลปะเป็นการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้จากภายในแล้วถ่ายทอด ออกสู่ภายนอก เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสะท้อนผล การแสดงออกทางศิลปะ ส่งเสริมความสามารถของเด็กในการแปลสัญลักษณ์การแสดงออกทางศิลปะสร้างเสริมความสามารถของเด็กในการแปลสัญลักษณ์การแสดงออกทางศิลปะทำให้เด็กเป็นผู้ทำอย่างมีความหมายและเป็นผู้สร้างเป็นผู้ค้นพบและทำความรู้ให้เป็นรูปร่างขึ้นมากกว่าเป็นผู้รับรู้ในสิ่งที่รู้แล้ว สอดคล้องกับ ทิศนา ขมมนิ. (2553) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์กล้ามเนื้อมือทำให้เด็กได้ฝึกฝนการใช้มือและนิ้วมือ มีความคล่องแคล่วเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลทำให้เด็กมีคะแนนเฉลี่ยในด้านความ

คล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก เพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญธรรม โสภ (2556) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์กล้ามเนื้อมือกับตาเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า การจัดประสบการณ์การใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุในท้องถิ่น ส่งผลให้เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีพัฒนาการ การใช้กล้ามเนื้อมือประสานสัมพันธ์กับตาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเขียนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงขึ้นไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของรวิพร ผาด่าน (2557) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีกตัด ปะเศษวัสดุ มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หลังการทดลองอยู่ในระดับดีซึ่งสูงกว่าก่อนทดลอง

3. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปี เท่ากับ 0.1908 แสดงว่าเด็กมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 19.08 ทั้งนี้เนื่องจาก ชุดฝึกกิจกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกำหนดขอบข่ายเนื้อหาสาระได้ชัดเจน เข้าใจง่าย ใช้ภาษาเหมาะสม มีการกำหนดกิจกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะพื้นฐานทางของเด็กปฐมวัย มีภาพประกอบการบรรยายเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และมีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบชุดฝึกกิจกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปีผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยของคะแนน 4.85 มากกว่า 3.50 ซึ่งถือชุดฝึกกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 ปี มีคุณภาพ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดประสบการณ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2546) ที่กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ ความต้องการ และพัฒนาการของเด็ก อีกทั้งยังสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545)

ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงตัวเด็กเป็นสำคัญ เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัย ให้เด็กได้มีโอกาสเลือกตามความสนใจและความต้องการของเด็ก นอกจากนี้ บทบาทของครูและบรรยากาศในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง กระบวนการเรียนรู้ของเด็ก เนื่องจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก และเด็กกับเด็กตลอดเวลาในช่วงการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับแนวคิดของ เมซีญ กิจระการ (2545) กล่าวว่าดัชนีประสิทธิผล เป็นค่าความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน หรือเป็นผลทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดสอบกับกลุ่มควบคุม ดัชนีประสิทธิผลคำนวณได้จากการหาค่าความแตกต่างของการทดสอบและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่ได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวบ่งบอกขอบเขตและประสิทธิ -ภาพสูงสุดของสื่อหรือการสอน ทั้งนี้เนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมมุ่งให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น เด็กเกิดการเรียนรู้ในการเล่น เด็กจึงรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินไม่รู้สึกเบื่อหน่ายและเด็กสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ สอดคล้องกับฉวี บุญทูล (2557) พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน มีค่าเท่ากับ 0.7629 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านสังคมเพิ่มขึ้น 0.7629 หรือคิดเป็นร้อยละ 76.29 และสอดคล้องกับ กฤติยาภรณ์ ส้ารวมจิต (2557) ที่พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัด

ประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6933 ซึ่งแสดงว่าความสามารถทางสติปัญญาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 69.33

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ คือ ศิลปะมีประโยชน์ต่อเด็กปฐมวัย ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ พัฒนาการด้านร่างกาย คือการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา กล้ามเนื้อมัดเล็ก พัฒนาการทางด้านอารมณ์ คือ การได้ชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม พัฒนาการทางด้านสังคม คือ เด็กได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการรอคอยที่จะใช้อุปกรณ์ร่วมกับผู้อื่น และเรียนรู้การแบ่งปัน พัฒนาการทางด้านสติปัญญา คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ รูปทรง ความกว้าง ความยาว ความสูง ขนาด พื้นผิว ส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กเพิ่มขึ้น

2. ครู ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยร่วมกันส่งเสริมกิจกรรมให้กับเด็ก

3. ปลูกฝังให้เด็กมีการเตรียมพร้อมในการเรียนทั้งในด้านสื่อที่ใช้ในการเรียน และมีความตั้งใจ รับผิดชอบร่วมกัน เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างสมบูรณ์และเกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ :กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2550). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤติยาภรณ์ ส้ารวมจิต. (2557). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ฉวี บุญทูล (2557). *ผลการพัฒนาการด้านสังคมด้านปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นาฏยา ใบบัง.(2558). พัฒนาการจัดประสบการณ์ทักษะปฏิบัติด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานพินธ์ศศ.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เบญจา แสงมะลิ. (2545). การพัฒนาเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เมธิพิสส์.
- บุญธรรม โสภ. (2556). การใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์กล้ามเนื้อกับตาเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตร และการสอน. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เผชญิ กิจระการ. (2544).การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา . วารสารการพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 5(11), 44-51.
- พัฒนา ชัชพงศ์.. (2549). การจัดประสบการณ์และกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2551). การจัดประสบการณ์และกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพเราะ พุ่มม้น. (2551). การพัฒนาคุณภาพนักเรียนระดับปฐมวัยสู่ผลงานทางวิชาการ. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- รวีพร ผาด่าน. (2557). ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การฝึก ตัด ปะเศษวัสดุ. ปริญญานิพนธ์. กศม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่ค.
- ราศี ทองสวัสดิ์. (2523). หลักการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- _____. (2556) . “การจัดประสบการณ์เพื่อฝึกทักษะทางภาษาแก่เด็กปฐมวัย,” ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.
- ภรณ์ คุรุรัตน์. (2542). การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (3-5 ปี): แนวคิดของกลุ่มนักศึกษา.กรุงเทพฯ :เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป
- วราภรณ์ รักวิจัย. (2525). กร. 311 การศึกษาประกอบการสอน. (เอกสารประกอบคำสอน).
- _____. (2527). การอบรมเลี้ยงดูครูปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ลลิตพรรณ ทองงาม. (2539). วิชาประถม 442 ศิลปะสำหรับครูประถม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา. (2536). แนวดำเนินการของสถานศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์พัฒนาคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ครูแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2545). นโยบายและแผนการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) พ.ศ.2545-2549. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). “กิจกรรมทักษะการทรงตัวสำหรับเด็กปฐมวัย” วารสารการศึกษาปฐมวัย.1 (1) :27.
- อธิฐาน พูลศิลป์ศักดิ์กุล. (2546). “กระตุ้นกล้ามเนื้อมัดเล็กเสริมสร้างสติปัญญา” บันทึกคุณแม่. 9(118) : 110-114.